Παράξενη Αποκριά, μ’ αγκάθια πλέκουν σήμερα στεφάνια

written by Σβούρα | 06.03.2023

Όπως όλα τα τελευταία χρόνια, έτσι κι εφέτος οι Απόκριες ήρθαν και έφυγαν αφήνοντας πίσω τους μια χούφτα κομφετί, που δεν πετάξαμε, ένα σκονισμένο ντόμινο, που δεν φορέσαμε, μια χοροεσπερίδα αφιερωμένη στη ρούμπα και στη σάμπα, που όλοι περιμέναμε και δεν έγινε.

Δίχως κέφι και μπρίο ήταν τα φορτωμένα καπνό και αλκοόλ οργανωμένα πάρτι.

Μια τοπική παρέλαση σχολών χορού και δημοτικών σχολείων ήταν η πομπή του Καρνάβαλου.

Μάταια ένα-δυο γκρουπ θέλησαν να ξαναζωντανέψουν παλιές αποκριάτικες στιγμές.

Όσο κι αν το προσπάθησαν δεν τα κατάφεραν.

Πουθενά δεν ξεχώρισαν φιγούρες όπως του Μάχου του ΡΟύση με το κολλέγειο η “Αγνή Σουζάνα” και τους Λανσιέδες, κι όπως της Άννας της Δαφνή με το πλούσιο μπούστο, το ημίψηλο μαύρο καπέλο και το μικρόφωνο το στολισμένο σερπαντίνες.

Την πομπή δεν ακολούθησαν αυτοσχέδια σατιρικά γκρουπ σαν τα αξέχαστα δημιουργήματα του καθηγητή Κατσούλη, κι άρματα εμπνευσμένα με χιούμορ από την επικαιρότητα και τη ζωή μας.

Ο χαρτοπόλεμος δεν σκέπασε τους δρόμους και η εκκωφαντική μουσική από τα μεγάφωνα δεν μας ταξίδεψε στη χώρα της ξεγνοιασιάς και της διασκέδασης.

Κέντρα όπως ο Φοίνικας, το Χωριό, οι Εσπερίδες, η παλιά Εκάτη, που άλλοτε στέγαζαν το ξεφάντωμα του τριωδίου, ερασιτέχνες τραγουδιστές και τραγουδίστριες, μπάντες, θαμώνες με γυαλιστερά κουστούμια και καλοραμμένες τουαλέτες, μάσκαρες με στολές γεμάτες φαντασία και πολύχρωμες περούκες, πανέρια με γαρίφαλα και σπασμένα πιάτα στην πίστα, έκλεισαν για πάντα και τα λουκέτα σκούριασαν στις πόρτες τους.

Εμείς, παγιδευμένοι σε μια άχαρη, μονότονη, ποτισμένη με άγχος καθημερινότητα και μεθυσμένοι από τη συνήθεια αποδοχής κακόγουστων διασκεδάσεων και εκδηλώσεων, για μια ακόμα φορά αρνηθήκαμε να αφεθούμε στη δίνη των βραζιλιάνικων ρυθμών.

Αδιάφοροι και βιαστικοί δεν περιμέναμε καν να παρακολουθήσουμε το κάψιμο του σιορ-Καρνάβαλου, και με δικαιολογία ένα κάποιο αεράκι γυρίσαμε σπίτι.

Τυλιγμένοι με τη νωχέλεια και την καλά κρυμμένη κατάθλιψή μας, μ’ ένα ποτό στο χέρι κοντά στην τηλεόραση, αφήσαμε ν’ αργοκυλήσει και η τελευταία Κυριακή της Αποκριάς και να ‘ρθει η Καθαρά Δευτέρα.

Γέμισε το τραπέζι σαρακοστιανά. Τι κι αν ήταν όλα ακριβότερα εφέτος.

Οι χαρταετοί, κόκκινοι, πράσινοι, κίτρινοι, μπλε, πέταξαν ξανά στον αέρα.

Στο τέλος της μέρας χάθηκαν ψηλά στον ουρανο, αφήνοντάς μας κάτω στη γη ν’ αναρωτιόμαστε πόσα άραγε από αυτά, που τόσα χρόνια περιμέναμε, μας προσπέρασαν και έφυγαν μαζί τους.

**Σ. Poeta del Bando: Ο τίτλος είναι παράφραση στίχου του ποιήματος “Παράξενη Πρωτομαγιά” του Νίκου Γκάτσου.*